

i og derfor har, skal vi sige, længere Udsyn, har Sagen paa længere Afstand, i visse Tilfælde har Betingelser for at trykke Jordpriserne ned; derfor skal jeg heller ikke have noget imod, at det bliver ved paa den Maade, det hidtil er gaaet, med Hensyn til Køb af Jord hos Privatmand; men derimod tror jeg, Administrationen kan lettes noget overfor Udstykningsforeningerne. Udstykningsforeningerne har et Ansvar ikke alene overfor dem, de sælger Jord til, men ogsaa overfor deres Medlemmer, og det Ansvar skal de nok blive stillet overfor, hvis de handler uforsvarligt. Jeg vilde derfor mene, at Administrationen kunde lettes noget, hvis man lod Amtskommissionen og det Medlem af Statens Jordlovsudvalg, som har det paagældende Amt under sig, godkende Jordprisen. Saa kunde man være sikker paa, at det gik igennem, ellers kan man let tabe det i den ene Ende, som man vinder i den anden. Jeg antager ikke, man behøver at diskutere dette særlig stærkt her, det kan man drøfte i Udvalget, maaske behøver det heller ikke at lovfæstes, det kan muligvis virkeliggøres paa anden Maade.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre (Gregersen) og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær); jeg kan tage dem under eet, fordi de ser omtrent ens paa Forholdene. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at de paagældende faar Ejendommen overdraget gratis. Det er nu ikke rigtigt, de faar den ikke overdraget gratis, de maa give et Gebyr for at faa den overdraget. Det er dog ikke det, der spiller nogen særlig Rolle, det vilde kun være Ordkløveri at lægge Vægt paa dette. Det, der er det kardinale, er de Penge, de paagældende skal være i Besiddelse af for at faa Ejendommen overdraget. Den ærede Ordfører for de Konservative var inde paa det samme Forhold. Jeg er ganske enig med de to ærede Ordførere i, at man skal have de rette Folk frem, og at man skal have de Folk frem, der ved, hvad Penge duer til, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtrykte sig. Men maa jeg til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sige, at han gør sig skyldig i en Misforstaaelse, som jeg er nødsaget til at rette. Jeg har ikke sagt, at de unge ikke har noget at spare af; det er en Tilsnigelse af det ærede Medlem, som jeg maa vise tilbage, det passer ikke. Jeg har indrømmet, at de unge i en Aarrække har tjent en stor Løn, men vi har alle sammen faaet forholdsvis mange Penge ind, det gælder ogsaa for dem, der har en

Landejendom. Jeg har ikke sagt, at de unge ikke kunde have sparet noget sammen, men jeg har sagt, at man skal være varsom med at forlange alt for meget af dem, man skal ikke spænde Buen for stramt, saa skyder man let over Maalet. Det er jo ikke absolut givet, at det er dem, som har de fleste Penge, der er bedst egnede til at drive saadant et Landbrug. Jeg har Erfaring for, at der er mange Mennesker, som har haft vanskeligt ved at skaffe de Penge til Veje, som den gamle Husmandslov krævede, men som alligevel har klaret sig lige saa godt som de, der er kommet med en lidt større Kapital, end de efter Loven skulde have, maaske fordi den Slags Folk bedst ved, hvad Penge duer til. Det er ikke sikkert, at de, der har de fleste Penge, selv har erhvervet dem, det er jo ikke det, der stilles Krav om her af det ærede Medlem, i hvert Fald ikke positivt. Det siges ganske vist, at man skal sigte Ansøgerne og faa de bedste frem, og efter de ærede Medlemmers Mening er de bedste dem med de fleste Penge. (Gregersen: Dem, der har sparet Penge sammen). Ja vel, men er det nu saa sikkert, at det er dem, der har sparet de fleste Penge sammen, der er de bedste til at overtage et saadant Brug? Kunde man ikke tænke sig, at Pengene var bedre anvendt til en bedre Uddannelse? Kunde man ikke tænke sig, at Penge anvendte f. Eks. til at komme paa Højskole, eventuelt Landbrugsskole, var udmærket anvendt, og at man ikke var mindre kvalificeret til at faa et Landbrug, naar man havde faaet en Uddannelse, selv om man ikke havde saa stor en Kapital, som den ærede Ordfører ønsker? Alle er jo heller ikke stillet paa lige Fod. Af den unge Mand, som efter de bestaaende Love er tvunget til at være Soldat, undertiden i længere Tid, kan man fornuftigvis ikke forlange, at han skal have lige saa mange Penge som den, der bliver fri for at være Soldat og ellers alligevel er arbejdsdygtig. Det kunde jo da ogsaa ske, at unge sparsommelige Mennesker havde været saa uheldige at have faaet deres Penge anbragt i et Pengeinstitut, som det ikke var gaaet særlig heldigt for — vi har Eksempler i saa Henseende — og skulde de saa udelukkes? Jeg synes, man har saa mange Eksempler paa, at det ikke absolut er Beløbet, der er det afgørende; nej, der er ganske andre Ting, man skal tage Hensyn til, hvis man vil sigte rigtigt.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, at den Gang vi var unge, kunde man nøjes med Træbord og Træstole, men det ærede Medlem maa vide, at Træ-